

Σχόλια. Μασώμενος γάρ.] ειδίαν η διαμαρτύριος. επόμενοι δὲ τῆ ὁμοίωσι τῶν βασιλευργιῶν ἰπεξηγουμένους τῆς προφῶν δὲ τῆ συμπεριπέρας. αὐτῶν γὰρ ἔξω μὴ δυνάσασθαι πάσας τὰς πρὸς τὸν ὅλον κλήρου τὰ παρὰ τὴν εὐδαιμονίαν λαμβάνουσαι τὰς μαρτυρίας, οὕτω μὲν τὰ παρὰ τὴν εὐδαιμονίαν τὰ ἐξ ἰσχυροῦ ἐξέρχονται ἢ ἰδίως σωματικῶς, ἐν τὴν δὲ αὐτῶν τῆς παλαιῶν. εἴτα συμβαίνει τὰς ἀγνώμονας, ὀλίγα μὲν διδόναι τοῖς παρῶν. αὐτῶν δὲ κατεδίδου τὰ πλείονα. καὶ τὰς ἰσχυροῦ οὐκ ἔστιν ὁ Κλέων ὀλίγα παρὰ τὴν ἡμετέραν βουλήν, αὐτῶν πλείονα κερδαίνει καὶ λαμβάνει.

B I S E T V S . Εντιθείς.] πρὸς τὸ ἔτυμον τῆς τιτῶν ὄρων ὁ ποιητὴς λέγει, ὀλίγον ἐντιθείς.

ΚΛ. Ω δῆμιε, δέυρ' ἔξῃθε, νῆ Δί', ὦ πάτερ.
 ΑΛΛ. Ἐξῃθε δῆτ' ὦ δημίδιον φίλτατον.
 ΔΗΜ. Τίνες οἱ βοῶντες; ἐκ ἀπίτ' ἀπὸ τῆ θυράς;
 Τῶν εἰρεσιῶν μου κατεσπαράξατε.
 ΚΛ. Ἐξῃθ', ἢν εἰδῆς, οἶά περ γ' ὑβρίζομαι.
 ΔΗ. Τίς ὦ Παρλαγῶν ἀδικεῖ σε; ΚΛ. Δὲ σὲ τύπτομαι.
 Ὑπὸ τουτοῦ, καὶ τῆ νεανίσκων. ΔΗ. Πῆς;
 ΚΛ. Οπὴ φιλω σ', ὦ δῆμ', ἐρασις τ' εἰμὶ σός.
 ΔΗΜ. Σὺ δ' εἰ τίς ἐπέον; ΑΛΛ. ἀντερασις τυτῶν.
 Ερεῶν πάσαι τυ, βαλόμενοι τέ σ' εὖ ποιεῖν,
 Ἄλλοι τε πολλοί, καὶ καλοὶ τε καγαθοί.
 Ἀλλ' ἐχ οἴοιτ' ἐσμὲν δὲ τυτῶν. σὺ γὰρ
 Ομοῖο εἶ τῶν παρὰ τοῖς ἐξομύοις.
 Τοὺς μὲν καλοὺς τε καγαθοὺς οὐ φεραδίεχεις,
 Σαυτὴ ἢ λυχνόπῳλησι καὶ νδερῶν ῥάφοις,
 Καὶ σκυτομοῖς, καὶ βυρῶν ῥάφῃσι διδως.
 ΚΛ. Εὐ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον. ΑΛΛ. εἰπὲ νῦν τί δρῶν;
 ΚΛ. Οπ τὸν σεραπῆρον ὑπεκδραμῶν τὸν ἐκ Πύλου,
 Πλάστας ἐκείσε, οὗ Λάκωνας ἤγαγον.

Σχόλια. Ω δῆμιε δέυρ' ἔξῃθε.] ὁ Κλέων ὅστιν ὁ λέγων, δὲ τῆ τῆ οἰκειότητος τῆς ὀνομάτων τῆ δῆμοι κολεκύει, καὶ προσεταμείζει τὸ πάτερ προσφωνῶν αὐτόν. ἔνα κακείνος ὡς περὶ πατὸς φρονῆ, εἴτα ὁ ἀλλαντοπώλης ἔξῃθε δῆτ' αὐτῶν δημίδιον φίλτατον, καὶ αὐτὸς ἀντικολακεύων φησὶ. Τῶν εἰρεσιῶν μου κατεσπαράξατε.] κλάσας ἐλάσας ἐρείς περὶ πλεγμῶν ἀναδεδεμῆτος. ἐξήρπυτο ἢ αὐτῶν ῥάφα πάντα ἀκρόδρυα. παρὸ τῆ θυρῶν ἰσάσιν αὐτῶν εἰσέτι καὶ νῦν. ποιῶσα ἢ τούτῳ καὶ τῶν παλαιῶν ἢ χρισίερον. οἱ μὲν γὰρ φασιν, ὅτι λιμὲν, οἱ δὲ καὶ τοῦ λοιμοῦ τῶν πᾶσαν καλαχρόντος οἰκονομῶν, χρωμῶν τῶν ἀνὰ τὸν πᾶσαν αὐτῶν τὸ δεινόν, τῶν λυσιπυλῶν ὁ Πύθιος ἐμαντεύσατο. εἰ ποροπόσιον ὑπὲρ ἀπάντων Αθλιῶν θυσιαν. θυσιάντων οὐκ ἔστιν Αθηναιῶν τὸ δεινὸν ἐπαύσατο. καὶ οὕτως ὡσπερ χρισίερον οἱ πανταχόθεν τοῖς Αθλιῶσι ἐξέπεμπον τῆ καρπῶν

A Σχόλια. Κατέσπασας.] ἰδίως ὅπῃ τῆς Φιλαζόντων βρεφῶν κατασπᾶν λέγουσι καὶ ἐφέλκειν τὸ πᾶσα. τὰ δὲ νόματι οὐκ ἀπὸ τῆς ποροειρημῶν ἐχρήσατο. λέγει οὐκ ὅτι τὸ πλεῖον κερδαίνει αὐτοὺς καὶ κατεδείξαι. εὐρω δὲ καὶ σενόν, πλούσιον καὶ πένητα. Σοφίξει.] τεχνάξει. ποιεῖ. τουτέστι ποτὲ μὲν πλάττει, ποτὲ δὲ συστέλλει. ἰστέον δὲ ὅτι γελίου χάριν παρέλαθε τοῦτο. ὅπῃ δὲ τὰ κατὰ βούλησιν, τινὲς τιθέασιν ἰλύ διαπλάσ. ἰαμῶν εἰς τὸ δῆμον.] εἰς τὸ βουλευτήριον. ἔδοξε γὰρ αὐτὸν παρευδοκίμῃ ἐν τῆ βουλῇ. οὐ καταφρονήσεις οὐκ μου φησὶν ὅπῃ τῆς δημοστῆ ὡσπερ ἐν τῆ βουλευτικῇ. Μηδὲν ἡμᾶς ἰχέτω.] μηδὲν ἡμᾶς ὑπαιχέτω, μηδὲν ἐμπεδῶν ἔσω.

CL. Exi huc, exi ὀροπυλε, exi obsecro mi pater.
 AG. Age, exi, exi ὀροπελλε, mi carissime.
 PO. Qui clamitant? non hinc abitis ab ostio?
 Olea ramum mihi conuellitistis pessimi.
 CL. Quas exi, ut videas, quas patriar iniurias.
 PO. Quis nam, Paphlago, te afficit iniuria? CL. tui
 Causa vapulo ab hoc ἔ hisce iuuenibus. PO. cedo,
 Quamobrem? CL. quia te colo ἔ amator sum tuus.
 POP. Tu verò quis es obsecro? AG. rivalis sum viri
 Huius. Nam ἔ ego te iam dudum amo, volo ἔ tibi
 Benefacere: ut ἔ alij multi boni ac probi.
 Sed nihil per hunc valemus, nihilque possumus.
 Nam tu similis es pueris, qui amari solent.
 Bonos probos ἔ ab amore tui tu respicis,
 Te ἔ lucernarius ἔ refitionibus,
 E Et calceariis, atque coriariis,
 Ipsummet prostituis. CL. quia plebem plarimis
 Afficio beneficijs. AG. quo pacto? dic mihi.
 CL. Quoniam prauertit exercitus ducem in Pylo,
 Et nauigans illò, Laconas expulsi.

F ἀπάντων τὰς ἀπαρχάς. ὅτε δὴ καὶ βάρειν φασὶ τῆ ὑπερβόρειον ἐλθόντα θεωρῶν εἰς τῶν Ἑλλάδα, Ἀπόλλωνι θητεύει, ἔ οὕτω συγγράφει τοὺς χρησμούς τοὺς νῦν προσαγορευομένους βάρειδας. τινὲς δὲ τῆ ὀπεία φασὶ κατ' ὄν καμῖν εἰς Κρήτην ἔπλετ προχρόντα Δῆλον δὲ χερμῶν, εὐξασθαι τὰ Ἀπόλλωνι καταστέφει κατὰ τοὺς ἐλάσας ὅταν σωθῆ τῆ Μινώταυρον ἀποτεινῶν ἔ θυσιᾶσιν. καὶ τῶν ἰκετηριῶν ἰαυτῶν καταστέφειντα ἐφῆσαι γύτραν ἀθάρας χεῖτρον. ἔ βαμῶν ἰδρύσασθαι, διὸ καὶ Πυανέφια θεοκεί λεγούσιν ἔ κυμαέφια. τὸ γὰρ πρότερον τοὺς κυμάτους, πυάνους ἐκαλοῦν. ἦρον ἢ ἔδ' ὅτε ὅπῃ τῆ ἀποτροπῆ τοῖς μὲν ἦδον δὲ παρῶν. ὅθεν εἰσέτι καὶ νῦν ἐπὶ δ' ἀνίστασιν τῆ κλάδον, λέγουσι ταῦτα.
 Εἰρεσιῶν ἄνα φέρει καὶ πίονας ἀρούρας.
 Καὶ μέλι ἐν κοίλῃ. ἔ ἔλαμον ἀνεψῆσασθ.
 Καὶ κύλικ' εὐζωρον, ὡς ἀν μεθύσασθ καθεύδῃ.
 Ee iiii